

Гуляє панство

Борис Олійник

Над Україною
“во врем’я люте”,
Коли Солдат Великої війни
Упроголодь збуває ордени, –
Такі гримлять загонисті салюти!

Під вибухи китайської петарди,
Узятий феєрверками в кільце,
Над смітником
старий учитель скрадно
Схиляється,
ховаючи лице.

Новітні владоможці України
Жирують –
аж вгинається земля.
І в чашах яро багряніють вина:
Гуляє панство!
На... крові гуля.

Ракети в небі грають зорепадом,
Гармати б’ють на Київських горбах,
І під веселий рейвах канонади
Полеглі в бойовищах і блокадах
Перевертаються в своїх гробах.

Стоять німі, як обеліски, люди.
В очах питання важко визріва:
По кому ж так заходяться салюти
Над Україною
“во врем’я люте”?
...Мовчить покірно забуття трава.
І тиша в чорній хустці –
як вдова...